

Notatki do pracy magisterskiej

Bartłomiej Królikowski

February 2024

1 Cel

Weryfikacja algorytmu Radix Heap w Coqu

(link: https://ocw.mit.edu/courses/15-082j-network-optimization-fall-2010/6852db65d4a72816ee86a35e0e546669_MIT15_082JF10_lec06.pdf)

2 O algorytmie

Algorytm jest modyfikacją algorytmu Dijkstry, w której korzysta się ze specjalnie zoptymalizowanej struktury danych, co pozwala zmniejszyć (zamortyzowaną) złożoność algorytmu, zachowując dobrą złożoność pamięciową.

Jego weryfikacja jest ciekawym problemem z trzech powodów:

- wykorzystana struktura danych jest dość skomplikowana i poprawne zaimplementowanie działających na niej operacji wymaga uwagi
- liczymy amortyzowaną złożoność czasową
- liczymy amortyzowaną złożoność pamięciową

Według mojej obecnej wiedzy weryfikacja tego algorytmu nie została jeszcze przeprowadzona w Coqu.

3 Sposób weryfikacji

Typowym sposobem weryfikacji algorytmu w Coqu jest zapisanie go jako obliczalnej funkcji w języku Coq a później zapisywanie i dowodzenie różnych zdań logicznych łączące argumenty z wynikiem i czasem działania, o który różnymi metodami uzupełniane są obliczenia. Uważam, że to jest błąd, bo kod, który produkujemy, staje się przez to bardzo skomplikowany (a czasami musimy wręcz skorzystać z narzędzi zewnętrznych, których Coq nie weryfikuje) a więc mniej wiarygodny.

Uważam, że nie ma potrzeby by relacja między argumentami a wynikiem i kosztem (czasowym i pamięciowym) była obliczalną funkcją. Rezygnacja z tego

warunku daje nam dużo możliwości uproszczenia metody, a nawet przeprowadzenia całości wewnątrz systemu Coq.

Mój pomysł polega na stworzeniu prostego języka z mutowalnymi referencjami (potrzebne w przypadku omawianego algorytmu, a przynajmniej przydatny jest mutowalny stan; spodziewam się, że będzie to pozwalało na śledzenie wykorzystania pamięci (być może po dodaniu regionów)) i stworzeniu dla niego semantyki kosztów.

W języku tym zapisywany będzie weryfikowany algorytm. Dzięki odpowiednio zdefiniowanym notacjom napis ten będzie czytany i tłumaczony do drzewa składniowego (zdefiniowanego jako konstrukcja w Coq) bezpośrednio przez system Coq. Otypowanie wyrażenia i dowód poprawności typu musiałyby być przeprowadzone ręcznie. Zasadniczą częścią dowodu stanowiłyoby definiowanie i dowodzenie spełnienia predykatów łączących wejście i wyjście algorytmu oraz jego koszt.

4 Rachunek z referencjami

Poniżej przedstawiam rachunek lambda z referencjami, który wymyśliłem na potrzeby opisanego zadania. Nie mam pewności czy jest to optymalne rozwiązanie. Nie udało mi się jeszcze udowodnić jego poprawności (własności bezpieczeństwa typów)

Gramatyka: (mamy zbiór L etykiet (Label, $l \in L$))

$$\begin{aligned} \text{Val} \ni v &::= x \mid \langle \rangle \mid \lambda x. e \mid l & (\text{values}) \\ \text{Expr} \ni e &::= v \mid e e \mid \text{deref } e \mid \text{ref } e \mid e \leftarrow e \mid e; e & (\text{expressions}) \\ \text{Type} \ni \tau &::= \mathbf{U} \mid \tau \rightarrow \tau \mid \mathbf{R } \tau & (\text{types}) \end{aligned}$$

Reguły kontrakcji (σ oznacza stan abstrakcyjnej pamięci):

$$\begin{aligned} & \frac{}{\langle (\lambda x. e) v, \sigma \rangle \rightarrow \langle e\{v/x\}, \sigma \rangle} & \frac{l \notin \text{dom}(\sigma)}{\langle \text{ref } v, \sigma \rangle \rightarrow \langle l, \sigma[l \mapsto v] \rangle} \\ & \frac{l \in \text{dom}(\sigma)}{\langle \text{deref } l, \sigma \rangle \rightarrow \langle \sigma(l), \sigma \rangle} & \frac{l \in \text{dom}(\sigma)}{\langle l \leftarrow v, \sigma \rangle \rightarrow \langle \langle \rangle, \sigma[l \mapsto v] \rangle} & \frac{}{\langle \langle \rangle; v, \sigma \rangle \rightarrow \langle v, \sigma \rangle} \end{aligned}$$

Reguły typowania:

$$\begin{aligned} & \frac{}{\Gamma \vdash \langle \rangle : \mathbf{U}} & \frac{(x : \tau) \in \Gamma}{\Gamma \vdash x : \tau} & \frac{\Gamma, x : \tau_1 \vdash e : \tau_2}{\Gamma \vdash \lambda x. e : \tau_1 \rightarrow \tau_2} \\ & \frac{\Gamma \vdash e_1 : \tau_2 \rightarrow \tau_1 \quad \Gamma \vdash e_2 : \tau_2}{\Gamma \vdash e_1 e_2 : \tau_1} & \frac{\Gamma \vdash e : \tau}{\Gamma \vdash \text{ref } e : \mathbf{R } \tau} & \frac{\Gamma \vdash e : \mathbf{R } \tau}{\Gamma \vdash \text{deref } e : \tau} \\ & \frac{\Gamma \vdash e_1 : \mathbf{R } \tau \quad \Gamma \vdash e_2 : \tau}{\Gamma \vdash e_1 \leftarrow e_2 : \mathbf{U}} & \frac{\Gamma \vdash e_1 : \mathbf{U} \quad \Gamma \vdash e_2 : \tau}{\Gamma \vdash e_1; e_2 : \tau} \end{aligned}$$